

ת"פ 40820/08/16 - מדינת ישראל נגד ב ג פ

בית משפט השלום בפתח תקווה

13 נובמבר 2016

ת"פ 40820-08-16 מדינת ישראל נ' פ(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם ב ג פ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד קורנברג

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג ותקיפה סתם, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 10.8.16 בשעה 01:30 לערך חזר הנאשם לביתו יחד עם בנו הקטין, יליד 2008, בהיותו בגילופין.

באותה העת היתה אשתו של הנאשם (להלן: **המתלוננת**) בחדר המקלחת והילדים ישנו בחדר הילדים.

כשיצאה המתלוננת מחדר המקלחת, המצוי בקומה העליונה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו החל הנאשם לקלל את המתלוננת. המתלוננת אמרה לו בתגובה שלא ידבר אליה ככה יותר.

מיד לאחר מכן דחף הנאשם את המתלוננת על הקיר וסטר לה.

המתלוננת תפסה בקבוק מים וזרקה על הנאשם וכתוצאה מכך הנאשם חדל ממעשיו וירד לקומה התחתונה, תוך שהוא ממשיך לצעוק על המתלוננת ולקלל אותה.

בהמשך עלה שוב הנאשם לקומה העליונה והכה את המתלוננת בראשה.

בכדי להפסיק את תקיפת הנאשם, נטלה המתלוננת מספרים שהיו על מעקה המדרגות ודקרה את הנאשם בידו השמאלית.

הנאשם שוב חדל ממעשיו וירד לקומה התחתונה והמתלוננת הניחה את המספרים בחדר הכביסה.

לאחר מכן עלה שוב הנאשם לקומה העליונה והמתלוננת לקחה את המספרים בידיה ואמרה לנאשם כי אם יתקרב אליה תדקור אותו.

הנאשם בתגובה דחף את המתלוננת והיא דקרה אותו בכתפו.

כתוצאה מכך ירד הנאשם לקומה התחתונה.

בהמשך עלה הנאשם שוב לקומה העליונה, והבת מאי יצאה מחדר הילדים וצעקה לעבר הנאשם "אתה משוגע".

הנאשם דחף את מאי ולאחר מכן דחף את המתלוננת והטיח את ראשה במשקוף וכתוצאה מכך נגרמה למתלוננת נפוחות במצח.

הנאשם חדל ממעשיו לאחר שהמתלוננת ומאי נעלו את עצמן בחדר הילדים.

הנאשם נעצר ביום 10.8.16 והוא עצור עד תום ההליכים כנגדו.

ביום 30.10.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע.

עדויות אופי

ב"כ הנאשם ביקש להשמיע את עדותה של דודתו של הנאשם, אחות אמו, גב' ח פ.

העדה טענה כי היא נמצאת בתמונה מהרגע הראשון, ומודעת לאירוע נשוא כתב האישום, שהינו על רקע שימוש לרעה באלכוהול.

נטען כי היא תומכת בנאשם, נכחה בדיונים בעניינו והציעה לקחת על עצמה את הטיפול בגמילתו של הנאשם מאלכוהול.

העדה טענה כי אף נפגשה עם קצינת המבחן וכי להערכתה היתה בעיה בתקשורת בין קצינת המבחן לבין הנאשם כבר בתחילת הדרך.

העדה טענה כי הוצע על ידה לעזור לנאשם ולשקמו וכי מדובר בבחור טוב ללא עבר פלילי, על אף שבמקרה זה מעד.

לאחר הדיון הוגשה בקשה לקבלת עדות אופי כתובה מטעם דודו של הנאשם, מר ר פ.

במכתב שצורף צוינו נסיבות חייו של הנאשם.

נמסר כי הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו ילד צעיר כבן 3. וכי אמו גידלה אותו ואת אחיו הצעיר ממנו כאם חד הורית, לאחר שהאב ניתק עמם קשר.

כן נמסר כי הנאשם נפגע בצעירותו בתאונת דרכים קשה ורגלו עמדה בפני קטיעה, שנמנעה ברגע האחרון, ואולם הפגיעה גרמה לקשיי גדילה ולכך שהנאשם נותר נמוך באופן משמעותי.

נמסר כי הנאשם החל לעבוד כתאורן והצליח בעבודתו.

נמסר כי הנאשם ואשתו חזרו בתשובה לאחר נישואיהם והנאשם הפסיק לעבוד בימי ששי ונאלץ למצוא מקומות המתאימים לכך.

העד מסר כי לנאשם ואשתו נולדו 12 ילדים בגילאי 2-23, וכי בתם השניה נישאה ונולדה לנאשם נכדה בהיותו במעצר.

נמסר כי עבודתו של הנאשם הינה באולמות אירועים ולכן שעות העבודה הינם משעות אחה"צ ועד שעות הלילה המאוחרות.

נמסר כי למשפחה קשיים כלכליים ולנוכח קשיים אלה החל הנאשם בצריכת אלכוהול, אולם הדבר נעשה רק בבית לאחר חזרתו מהעבודה, בשעות הלילה המאוחרות לאחר סיום עבודתו באולם האירועים, כשיתר בני המשפחה ישנים.

נמסר כי הנאשם מסור למשפחתו והם כל עולמו, והבשורה כי אשתו מתכוונת להגיש בקשת גירושין פגעה בו מאוד.

נמסר כי אמו של הנאשם תומכת במשפחה וכי אף העד ואשתו תומכים במשפחה ועוזרים ככל הניתן.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם יליד 1969, ללא רישום פלילי קודם.

ב"כ המאשימה התייחסה לעדותה של דודתו של הנאשם.

נטען כי מעדותה עולה כי לנאשם קיימת בעיית התמכרות לאלכוהול וכי הנאשם לכאורה מוכן להירתם להליך גמילה.

ב"כ המאשימה טענה כי בניגוד לעדות זו, מתסקיר המעצר עולה כי הנאשם אינו מביע רצון בגמילה, אין פנייה לגורמים סוציאליים ויש שלילה של השתלבות בטיפול בהתמכרות.

נטען כי לא בכדי ב"כ הנאשם לא ביקש להפנות את הנאשם לתסקיר שירות המבחן, ולהליך שיקומי/טיפול, על אף שהליכים מעין אלה עשויים להביא לסטייה לקולא בעונש.

נטען כי הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות אלימות במשפחה הינם ברורים וכי יש לנהוג ביד קשה עם מי שהרים יד על בני משפחתו ומשכין פחד ומורא, ובפרט כאשר העבירות מבוצעות במרחב המוגן - בביתן של המתלוננת והבת.

נטען כי מדובר במעשים חמורים שאין סליחה וכפרה עליהם ואין להקל בהם ראש.

ב"כ המאשימה טענה כי העונש ההולם בעבירות נשוא כתב האישום הוא מאסר מאחורי סורג ובריה, שיהווה עונש

מרתיע, המעביר את המסר הנדרש לציבור בדבר האופן בו בתי המשפט מתייחסים לתופעה זו.

נטען כי עקרון ההלימה הינו העקרון המרכזי לפיו יש לנהוג במקרים אלה ועל כן הענישה המתאימה הינה מאסר לריצוי בפועל.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 6577-09 **ניר צמח נ' מד"י** בו התייחס בית המשפט לעבירות אלימות במשפחה וציין כי מדובר ברעה חולה שבתי המשפט נדרשים להיאבק בה.

ב"כ המאשימה טענה כי אמנם לנאשם אין עבר פלילי, אך מכתב האישום עולה המסוכנות הנשקפת ממנו והאכזריות בה נקט.

נטען כי מספר הפעמים בו תקף הנאשם את המתלוננת, גם לאחר שנדקר על ידה בנסיונה להרתיעו ממעשיו, מעיד על מסוכנותו. נטען כי הנאשם אף הכה את בתה של המתלוננת מנישואיה הראשונים.

נטען כי לא הוגשו אסמכתאות כלשהן, המצדיקות חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולם.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בעבירות אלימות במשפחה הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל והפנתה לת"פ (שלום י-ם) 13633-09-14 **מד"י נ' סלח אל דין**.

באותו ענין הורשע הנאשם, ללא עבר פלילי, בשני תיקים מצורפים בעבירות אלימות כנגד בת זוגו. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שהתקבל תסקיר של שירות המבחן בעניינו ולאחר שהנאשם הצהיר כי הוא מוכן לקבל טיפול.

נטען כי עניינו של הנאשם חמור יותר, שכן הנאשם לא הצהיר בפני אף גורם על נכונותו לטיפול ושיקום.

צורפה פסיקה נוספת המתייחסת למתחם הענישה.

בת"פ (שלום כ"ס) 41595-09-13 **מד"י נ' נאשף** הנאשם, ללא עבר פלילי, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו ובית המשפט גזר עליו 13 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי מתחם הענישה ההולם הינו בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום ראשל"צ) 18261-12-10 **מד"י נ' מיצקו** הנאשם, ללא עבר פלילי, הורשע בעבירה של איומים ותקיפת בת זוגו ובית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי מתחם הענישה ההולם הינו בין 6-15 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ(מחוזי חיפה) 44184-06-12 **מד"י נ' מרעי** הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו ובית משפט השלום גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל. במסגרת ערעור על קולת העונש נקבע כי הענישה שנקבעה בבית משפט קמא חורגת לקולא באופן קיצוני מהענישה הראויה ועל כן הושתו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 6821/08 **מסרי נ' מד"י** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום חיפה) 19585-06-14 **מד"י נ' סיבאני** הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו ובית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי מתחם הענישה ההולם הינו בין 9-24 חודשי מאסר בפועל.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בעבירות אלימות שיחולק לעבירות עוון ופשע, קנס כענישה מוחשית, וחתימה על התחייבות.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם התנגד לעתירת המאשימה וטען כי נסיבות המקרה כמו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם הינן מיוחדות.

נטען כי רוב תיקי האלימות במשפחה נדונים בבתי משפט שלום ועל כן יש לקבוע את רמת הענישה על פי הפסיקה הנוהגת בבתי משפט שלום בתיקים אלו.

ב"כ הנאשם הציג פסיקה במקרים דומים.

בת"פ (שלום פ"ת) 3419-07-16 **מד"י נ' טרונבייטר** הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו יוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום פ"ת) 634/16 **מד"י נ' קריבנדה** הורשע הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעבירה של תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו יוטלו על הנאשם 4.5 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום כ"ס) 68294-12-14 **מד"י נ' גרינפלד** הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים.

נטען כי כבוד השופט עמית פרייז התייחס לשיקולי שיקום במובן הרחב הכולל התייחסות לשיקום התא המשפחתי. באותו ענין התקבל תסקיר חיובי אשר המליץ על הטלת מאסר על תנאי בלבד, ובית המשפט אימץ המלצה זו.

בת"פ (שלום פ"ת) 24052-12-14 **מד"י נ' סטפנוב** הורשעה הנאשמת בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שהכתה את בעלה באפו וגרמה לו שברים באף.

בית המשפט דחה את עתירת הנאשמת לאי הרשעה לאור חומרת המעשה, והטיל על הנאשמת מאסר על תנאי בהתאם להמלצת שירות המבחן.

בת"פ (שלום ת"א) 17150-04-13 **מד"י נ' רומן דורפמן** הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירת איומים ובית המשפט מסתפק בעונש צופה פני עתיד.

בת"פ (שלום פ"ת) 32508-05-10 **מד"י נ' אלכסנדר טילו** הורשע הנאשם בשלושה אישומים בעבירות היזק בזדון, תקיפה חבלנית ואיומים ובית המשפט הטיל עליו חמישה חודשי מאסר.

בת"פ (שלום קריות) 21615-08-12 **מד"י נ' סילצנקו** הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בית המשפט קבע שמתחם הענישה הינו בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר ספורים והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי בהתאם לפסיקה זו מתחם העונש הראוי בתיקי אלימות במשפחה הוא בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר ספורים.

נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה עוד בחקירתו במשטרה.

נטען כי כבר בחקירתו ייחס את המעשים לצריכת אלכוהול על ידו וביקש אפשרות להשתקם.

ב"כ הנאשם טען כי על אף התסקירים השליליים שהתקבלו בהליך המעצר ואשר מהם עולה כי הצהרתו של הנאשם על רצונו להשתקם הינה חיצונית בלבד, בכוונתו לפנות לגמילה לאחר שישתחרר בפיקוח והשגחה של קרובי משפחתו שנרתמו לעזור.

נטען כי הנאשם, אשר זה לו מעצרו הראשון, הפיק את הלקחים הנדרשים ובכוונתו לשוב למסלול חיים נורמטיבי.

הוגש אישור רפואי של הנאשם מיום 10.8.16 לעניין הפגיעות שספג מהמתלוננת באותו אירוע.

נטען כי המתלוננת פתחה בהליכי גירושין וכי הנאשם מכבד החלטה זו ואין בכוונתו לחזור לביתו, אלא יחזור לבית אמו ולקרוביו שרוצים לעזור לו.

נטען כי במסגרת המעצר הנאשם מיצה את האפשרויות לקידומו באמצעות שיחות וכן באי צריכת אלכוהול בתקופה זו.

נטען כי קיים אינטרס בשחרורו של הנאשם שכן בכוונתו, כאמור, לפנות לגמילה מייד לאחר שחרורו.

נטען כי במקרה זה יש להסתפק בעונש מרתיע צופה פני עתיד, ואין צורך בעונש ממשי מאחורי סורג וברית.

ב"כ הנאשם עתר כאמור להסתפק בתקופת המעצר שרוצתה עד כה, בהתחשב בכך שמדובר בתקופה בלתי מבוטלת למי שהינו נעדר עבר פלילי ומרצה בעצם מאסר בפעם הראשונה בחייו.

הנאשם ביקש לומר את דברו

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אשר נעשו, לטענתו, תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם טען כי במשך שלושת חודשי מעצרו בהם לא צרך אלכוהול הוא מרגיש הטבה במצבו ואינו מעונין לחזור למצבו הקודם.

הנאשם טען כי מעד וטעה בעקבות השימוש באלכוהול והוא מתחרט וחש צער על המצב אליו הגיע.

הנאשם ביקש שבית המשפט יתן לו הזדמנות לטפל בעצמו מחוץ לכתלי הכלא, וטען כי הביע רצון בגמילה גם בפני קצינת המבחן אשר היתה נגדו מתחילת ההליך, לטענתו.

ב"כ המאשימה התייחסה לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, וטענה כי רובה מתייחסת למקרים בהם הגיעו הצדדים להסדרי טיעון וכן למקרים בהם התקבלו תסקירים שהיה בהם פן חיובי שהתייחס לתא המשפחתי ולשיקומו, ומקרים אלה שונים מהמקרה שבפנינו ולא ניתן להסיק מהם לענין הענישה ההולמת.

דין

אין חולק על פגיעתן הקשה והחמורה של עבירות אלימות המבוצעות בתוך התא המשפחתי, אשר הצלקות שהן מותירות אינן רק פיזיות אלא בעיקר נפשיות, ונחרתות לצמיתות בנפשו של קרבן העבירה.

על כן, ובהתאם לעקרון ההלימה, הענישה הנוהגת בעבירות אלה, כאשר מדובר בתקיפה חבלנית, הינה של מאסר בפועל הנע בין מספר חודשים לבין 12 חודשי מאסר בפועל. אשר לתקיפה סתם, הענישה נעה בין מאסר מותנה לבי מאסר בפועל של מספר חודשים.

במקרה דנן, מדובר באלימות ברף הבינוני, כאשר פן לחומרא של האירוע הוא שהנאשם שב ותקף את המתלוננת ארבע פעמים בזו אחר זו, למרות שעשתה כל שבידה כדי להרתיעו ולהרחיקו ממנה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש לזקוף לזכות הנאשם את העבר הנקי, נטילת האחריות, הבעת החרטה וחסכון הזמן השיפוטי. מצער הדבר שהנאשם לא השכיל להרתם להליך של טיפול גמילה מהתמכרותו לאלכוהול, אשר עומדת בבסיס התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת.

יש לקוות כי הנאשם הפנים את הלקח ממעצרו הממושך ומאסרו, וכי לאחר שחרורו יישם הנאשם את הצהרתו כי בכוונתו להכנס לתכנית טיפול בקהילה, בסיוע בני המשפחה המעוניינים לעזור לו ככל יכולתם, ולא ישוב לסורו.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 10.8.16.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

התחייבות ע"ס 2,000 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות תוך 3 שנים. לא יחתום על ההתחייבות יאסר ל-5 ימים.

בנסיבותיו הכלכליות, ונוכח חובת תשלום המזונות לילדיו, איני רואה מקום להשית עליו קנס.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ז, 13 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.